

Giftlov vil kræve. Det er diſſe Betragtninger, idetmindſte i det Veſentlige, der have ført det 1ſte Mindretal til at ſtille Vnderingsforſlaget under Nr. 1. Jeg ſkal dog endnu dertil ſøje, at naar der i § 2 er Tale om ſagtyndige Mænd, ſaa er der Forſkjel paa Sagkundſtaben. Jeg tror, man kan inddele dem i 3 Klaffer. Den første Klaffe er den, ſom enhver god Husmoder har med Hensyn til Levnetfmidler, og hvad dermed ſkaar i Forbindelſe, og ſom ſaadan vil jeg nævne Værekundſtab. Den ſidſte Klaffe er Jagmænd, Videnſtabsmændene, der have offret deres Liv til kemifke Underſøgelſer. Den mellemſte Klaffe derimod er den allerfarligſte, det er nemlig de halvt ſagtyndige, men denne Klaffes Reſultater og Underſøgelſer kan man ikke ſtole paa. Jeg ſkal nævne et Exempel i denne Retning. Det vil være det høje Things ærede Medlemmer i Grindring, at der for nogle Aar tilbage var megen Tale om, at Tapeter vare tilberedte med arſenikholdige og for Beboerne af vedkommende Værelſer meget farlige Farver. Man underſøgte en Mængde Tapeter omkring paa de forſkjellige Steder, og det er mig bekjendt, at man ved Underſøgelſen ſaf 10 à 12 Prøver — jeg ſiger ikke hvor, thi jeg anſer mig ikke for berettiget dertil — fandt Arſenik i dem alleſammen. Man begyndte da at blive betænkelig, og fandt da paa at underſøge de Kemikalier, man brugte. Prøven for Arſenik er ſædvanlig den ſaatalte Marchiſke Prøve, hvis nærmere Beſtaffenhed jeg ikke ſkal forſøge at forklare det høje Thing. Det vil være tilſtrækkeligt at ſige, at der ved denne benyttes Brint, der ſædvanlig udvifles paa den Maade, at man behandler Zink med Svovlſyre. Nu er Sagen imidlertid den, at ikke ſaa lidt af den Zink, ſom gaar i Handelen, er forurenſet med Arſenik, — Arſenik er overhovedet et Metal, der er meget udbredt. — Det ſamme gjælder om Svovlſyre. Ogsaa den er ofte forurenſet med Arſenik. Da der ſaaledes fandtes Arſenik i de Kemikalier, ſom man brugte, maatte man ſom Følge heraf ogsaa ſaae Arſenik ſom Reſultat ved Prøven; men dette Reſultat var ganſke upaalideligt, da man ſelv bragte Arſeniken ind. Om den underſøgte Prøve indeholdt Arſenik eller ikke, fik man derimod ikke at vide. Jeg kunde anføre flere Exempler i denne Retning, men jeg ſkal ikke opholde det høje Things Tid dermed og derfor indſtrænke mig til det, jeg nu har ſagt, idet jeg betoner, at den virkelig kemifke, mikroſkopifke eller paa anden Maade foretagne optiſke Underſøgelſe, der ſkal give et ſaa paalideligt Reſultat, ſom Videnſtabens Standpunkt til enhver Tid tillader, kan kun foretages af Videnſtabsmænd, ſom ikke alene have tilegnet ſig de dertil fornødne Kundſtaber, men ſom have offret deres Liv og Tid paa ſaadanne Underſøgelſer og have erhvervet ſig den ikke ringe Færdighed, der hører til for at kunne komme til et ſikkert Reſultat.

Dette udelukker imidlertid ikke, at man navnlig under Veiledning af ſaadanne Videnſtabsmænd kan give Andre, der have Anlæg dertil, viſſe Apparater i Hænde, hvormed de kunne foretage foreløbige Underſøgelſer, ſom efter Omſtændighederne kunne have en ikke ringe Betydning. Der hører indenfor en vis Grændſe, naar man ellers har lidt Anlæg derfor, ikke ſaa meget til at lære at bruge et Mikroskop i det Mindſte noget. Det ſamme kan ſiges om Laktometret og om andre nemme Fremgangsmaader, ſom der kan gives Anviſning til for i det Mindſte at komme til et foreløbigt Reſultat, men ſom vel at mærke aldrig kan være af en ſaadan Beſtaffenhed, at der kan bygges noget Abſolut og Afgjørende derpaa. Jeg ſkal nævne, at, da der var Tale om i England at anſætte Kemikere til at underſøge Næringsmidler, tom man der til det Reſultat, at der maatte kun var 12 à 13 Kemikere i hele England, ſom egne sig dertil. Hvor mange mon der ſaa vil være her? Sandelig ikke de 15 à 16, ſom § 2 ſynes at ville have anſat for Kjøbenhavns Vedkommende, et Antal, der viſtnok under alle Omſtændigheder er meget for ſtort. Noget andet er, at efterhaanden ſom Leilighed dertil gives, kunne ſaadanne Kemikere uddannes, ſaaſnart en Levevei kan tilbydes dem. Jeg kommer tilbage til, at de Betragtninger, jeg her har anført, have ført os Forſlagsſtillere af Vnderingsforſlaget under Nr. 1 til at lade hele dette Apparat udgaa. Naar det i Motiverne til det Landsthinget iſjor forelagte Lovforſlag ſiges, at Grunden til, at Politiet Eilfyn med Levnetfmidler ikke har viſt ſig tilſtrækkeligt, formentlig er den, at det ekſekutive Politi kun har kunnet betragte diſſe Underſøgelſer ſom en det, ved Siden af det mange andre Forretninger, paahvilende temmelig underordnet Opgave, tror jeg, at der i diſſe Bemærkninger indeholdes Noget af et Feilſyn paa diſſe Forhold. Sagen er neppe den, at Politiet ikke ſtulde have Tid til at foretage det Eilfyn, ſom her er Tale om; men Sagen er efter min Opfattelſe den, at det ikke har været muligt for Politiet at foretage et ordnet og virkſomt Eilfyn, med andre Ord et ſyſtematiſk Eilfyn, fordi det ikke har haft nogen Autoritet eller noget Sted, hvor det kunde i Virkeligheden ſaae paalideligt afgjort, om Dit og Dat var forfalſket eller ikke, og heller ikke har kunnet erholde nogen Veiledning til, hvorledes et ſyſtematiſk Eilfyn bør ſættes i Scene. Saalænge det, der paa en Maade ſkal kronte Eilfynet, mangler, tror jeg, at det fortaar ſig af ſig ſelv, at Eilfynet ikke kan blive, ſom det ſkal være, og det er Grunden til, at Politiets Eilfyn mulig ikke har været ſaa virkſomt, ſom det burde have været. At det ikke har været dette, kan forreſten Ingen paafaa med Sikkerhed, ſaalænge man ikke veed, ſom jeg tillod mig at oplyſe i Begyndelſen af mit Foredrag, hvorledes det herhjemme ſtaar med Forfalſkning af Levnetfmidler, i hvilket Omfang